

Сонц

Нашето нѐде е тѐй дълѐко,
нашите звезди са тѐй големи,
и земята наша е безкрайна,
а се соира цялата в сърцѐ ми!

Ти ли, моя майчице, направи
тая сонц толкова голяма,
че светът в нея се поира,
че в света на нея равна няма?

Че прегръщам с обичта си, майко,
нашата земя с цвѐта покрита,
с пресен дъжд на плагне опосена
и с дъга на златен сърц извита.

Че ми греят право в сърцѐто:
златно слънцѐ, цѐви позлатени,
утрин рано средърна зорница,
в топла вечер облаци червени.

Нашето нѐде е тѐй дълѐко,
нашите звезди са тѐй големи,
и земята наша е безкрайна,
а се соира цялата в сърцѐ ми!

Dora Tade